

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
- Uroczystość Wniebowzięcia NMP – Odpust w katedrze kieleckiej

15 sierpnia 2017 r.

1. Drodzy Bracia i Siostry! Dzisiejszą refleksję nad Bożym słowem oraz nad uroczystością Wniebowzięcia NMP, patronki katedry kieleckiej, pragnę rozpocząć inwokacją do Maryi, której autorem jest św. Bernard z Clairvaux. Znajdujemy ją się w jednym z jego zbiorów homilii, gdzie czytamy: „W niebezpieczeństwach, w niedostatkach, w niepewnościach, myśl o Maryi, przyzywaj Maryję. Niech Ona nigdy nie schodzi z twoich ust, niech nie opuszcza nigdy twego serca, ażeby Jej modlitwa była ci pomocna, nigdy nie zapominaj przykładu Jej życia. Postępując z Nią, nie zbłądzisz; modląc się do Niej, unikniesz rozpacz, myśląc o Niej, nie zбочysz z drogi. Gdy Ona cię wspierać będzie, nie upadniesz; gdy opiekować się tobą będzie, nie złkniesz się; gdy przewodniczyć tobie będzie, nie doznasz znużenia; gdy łaskawa dla ciebie będzie, dojdiesz do celu”.

Myśli świętego Doktora Kościoła zakorzenione są głęboko w biblijnym przesłaniu o Maryi. W Niej bowiem od zawsze Kościół i cała tradycja widzi biblijną kobietę, która zniszczy głowę węża, będącego uosobieniem zła. To on jako kusiciel sprowadził pierwszych ludzi na drogę nieposłuszeństwa Bogu (por. Rdz 3,15). Maryja, Matka Jezusa Chrystusa, jest naszą Matką, Jej macierzyństwo przez testament z krzyża: „Matko, oto syn twój”, ogarnia całą ludzkość (por. J 20, 26-27). Ona była też we wspólnocie rodzącego się Kościoła, naszej wspólnoty wiary, kiedy w Wieczerniku razem z apostołami trwała na modlitwie w oczekiwaniu na zesłanie Ducha Świętego Pocieszyciela (por. Dz 1,12-14).

2. Potrzebujemy dojrzałej wiary, aby przyjąć nauczanie św. Bernarda, pozwalające zrozumieć właściwie pośrednictwo Maryi. Dawcą łaski jest tylko

Bóg w Jezusie Chrystusie, naszym Panu i Odkupicielu. Do źródła tej łaski prowadzi nas Maryja, którą autor Księgi Objawiania widzi jako Niewiastę obleczoną w słońce, ozdobioną wieńcem z gwiazd dwunastu. Bogata symbolika mówi o niebywałym wyróżnieniu Niewiasty i jej chwale. Jednocześnie piękny owoc nowego życia, jaki daje światu, jest zagrożony eksterminacją. Jedynie Boża interwencja zmienia sytuację, a objawiający głos zapewnia, że teraz nastąpi zbawienie, potęga i królowanie Boga naszego (por. Ap 11,19a-12,10). Zwycięzcą nad śmiercią jest Zmartwychwstały Jezus, Dawca nowego życia, miłości i nadziei. Ci, którzy przyjmują dar Jego Dobrej Nowiny, mają udział w tym zwycięstwie (por. 1 Kor 15,20-26).

3. Jako chrześcijanie przez dar odkupienia, zadany nam na chrzcie świętym, jesteśmy uczestnikami tych samych wydarzeń, które widzimy w życiu Maryi, Matki Jezusa. Łaska chrztu świętego wyrывa nas z objęć grzechu pierwotnego i zaprasza do życia w przyjaźni z Bogiem, dającego nam przez Jezusa Chrystusa perspektywę nowego życia. Zauważmy, że wiara jest darem Boga, lecz jest także aktem głęboko wolnym i ludzkim. Okazanie zaufania Bogu nie jest przeciwne ani wolności, ani rozumowi ludzkiemu (por. KKK 154). Wierzyć – jak uczył Ojciec Święty Benedykt XVI – znaczy w wolności i z radością zawierzyć opatrznościowemu planowi Boga odnośnie do historii, jak uczynił patriarcha Abraham, jak uczyniła Maryja z Nazaretu. Wiara staje się wówczas wyrazem zgody naszego umysłu i serca, które mówią «tak» Bogu, wyznając, że Jezus jest Panem. I to «tak» przeobraża życie, otwiera mu drogę do pełni znaczenia, sprawia, że staje się ono nowe, bogate w radość i niezawodną nadzieję (por. Benedykt XVI, Audiencja generalna, 24 X 2012).

Taką postawę wiary i zaufania, pokładanego w Bogu, Polacy różnych pokoleń okazywali wielokrotnie w chwilach dostatku i pokoju, ale także w dniach zagrożenia utratą wolności, jak te w 1920 roku. „Gdy w jutrzejszą niedzielę – jak pisał prof. Stanisław Stroński – zbiorą się miliony ludności

polskiej w kościołach i kościółkach naszych, ze wszystkich serc popłynie modlitwa: *Przed Twe ołtarze zanosim błaganie, Ojczyznę, Wolność, zachowaj nam, Panie*”.

Dziś wszyscy razem, jako ci, którzy kochają Polskę, naszą Ojczyznę, wraz z Maryją możemy śpiewać radosny hymn *Magnificat*, dziękując za wolność i niepodległość, za pokój – i mieć nadzieję na lepsze jutro. Potrzebny jest nam także uczciwy rachunek sumienia, aby pytać, co się dzieje w naszym domu z darem wolności, której perłami są sprawiedliwość społeczna, jedność, zgoda narodowa i wewnątrz pokój.

Jednocześnie uczmy się pilnie, tak jak Maryja Wniebowzięta, słuchania słowa Bożego, ducha pokory i służby, a przede wszystkim życia w prawdzie i miłości. Amen.